

Vores j.nr. LIVSK.0005

5. marts 2020

PROCESSKRIFT OM INDSTÆVNTES AFVISNINGSPÅSTAND

Sag BS-48002/2019-OLR
(sambehandling)

Kosmologisk Information
CVR.nr. 12139101
Klintvej 104, Klint
4500 Nykøbing Sjælland
(v/advokat Peer B. Petersen)

og

Kosmologisk Information v/Ruth Olsen
CVR.nr. 17398954
Klintvej 104, Klint
4500 Nykøbing Sjælland
(v/advokat Peer B. Petersen)

og

www.martinus-webcenter.dk
v/Søren Ingemann Larsen
Vesterled 35, st.
2100 København Ø
(v/advokat Peer B. Petersen)

og

Fonden Det Tredie Testamente
The Third Testament Foundation
CVR.nr. 29146721
Vestre Gade 6 A
2605 Brøndby
(v/advokat Peer B. Petersen)

og

Livets skole i Åndsvidenskab
v/Jan Langekær
Vestre Gade 6 A
2605 Brøndby
(v/advokat Peer B. Petersen)

mod:

Fonden Martinus Åndsvidenskabelige
Institut
CVR-nr. 19 96 14 86
Mariendalsvej 94-96
2000 Frederiksberg
(v/advokat Martin Dahl Pedersen)

og

Sag BS-48075/2019-OLR
(sambehandling)

Åndsvidenskabsforlaget
v/dødsboet efter Kurt Christiansen
Limfjordsvej 29
2720 Vanløse
(v/advokat Peer B. Petersen)

mod:

Fonden Martinus Åndsvidenskabelige
Institut
CVR-nr. 19 96 14 86
Mariendalsvej 94-96
2000 Frederiksberg
(v/advokat Martin Dahl Pedersen)

PÅSTAND

Afvisningspåstanden tages ikke til følge, hvorfor sagen realitetsbehandles.

SUPPLERENDE SAGSFREMSTILLING

(i)

Martinus' samlede værker (med hovedtitlen "Det Tredie Testamente") benævnes i det følgende, i lighed med i de tidligere processkrifter, til sammen "Værket".

(ii)

Som beskrevet i Appellanternes processkrift C i byretssagen følger det af § 3, stk. 2, i Fundats for Martinus Idealfond ("fundatsen"), at indstævnte har pligt til at "*bevare Martinus samlede værker uændret, som de foreligger fra hans side*", samt til at gøre værkerne tilgængelige for interesserede, "*herunder ved publicering*".

Som ligeledes anført i processkrift C følger det af kommentarerne til de identiske bestemmelser i Martinus Åndsvidenskabelige Instituts love af 25. maj 1982 (bilag Q), at bestemmelserne nærmere skal forstås således, at:

"Værkerne skal bevares uændret, så eftertiden ikke skal være i tvivl om, hvad der faktisk er Martinus egne værker, og hvad der ikke er", og at

"Instituttet skal sørge for udgivelse af værkerne ... Det skal ske i betryggende form, ved at der ikke foretages ændringer i indholdet".

Som anført i processkrift C er det muligt, at det er tilladt for indstævnte inden for rammerne af fundatsen at udgive opdaterede versioner af Værket som sket.

Men det må, ikke mindst med henvisning til ordlyden af de citerede bemærkninger til lovene fra 1982, anses for fastslået hinsides tvivl, at det aldrig må ske på bekostning af indstævntes kerneopgave – at publicere Værket som Martinus efterlod det.

Som beskrevet i processkrift C følger det af 1982-lovenes indledende tekst, at disses bestemmelser er afstemt med Martinus og er udarbejdet på baggrund af indgående drøftelser på bestyrelsesmøder i årene forud for Martinus' død som dokumenteret via referater fra møderne, samt via afskrift af de fuldstændige båndoptagelser fra møderne, som opbevares hos indstævnte.

Da fundatsens formålsbestemmelse som vist i processkrift C er identisk med formålsbestemmelsen indeholdt i 1982-lovene, og da formålsbestemmelsen ifølge 1982-lovenes § 9 aldrig må ændres, er drøftelserne med Martinus på de nævnte bestyrelsesmøder også af direkte relevans for fortolkningen af den gældende fundats.

De i processkrift C citerede uddrag af drøftelserne viser med al ønskelig tydelighed, at formålsbestemmelsen skal forstås, således som den umiddelbare ordlyd tilsiger det – at det er fondens opgave at udgive Værket, således som Martinus efterlod det, uden foretagelse af ændringer af nogen art, bortset måske fra rettelser af ikke tidligere opdagede graverende trykfejl/stavefejl.

Som det fremgår af de i processkrift C opregnede citater, udtrykkes dette gentagne gange og på forskellig vis gennem årene.

Et af de steder, hvor Martinus' ønske kommer klarest til udtryk, er i det i processkrift C citerede referat af bestyrelsesmødet afholdt den 6. marts 1976, hvor det blev fastslået, at der bortset fra åbenlyse trykfejl ikke må ændres i værkerne uden Martinus' personlige medvirken. Det fremgår videre af referatet, at Martinus indvilgede i at se nærmere på en liste med forslag til rettelser, som han blev præsenteret for, samtidig med at det "*... blev fastslået som helt ufravigeligt, at der ikke må foretages rettelser, heller ikke ved oversættelse, uden Martinus' medvirken, og såfremt den nævnte liste ikke når at blive behandlet, må der ikke i fremtiden foretages rettelser i Martinus' værker*".

I udskriften af båndoptagelsen af et bestyrelsesmøde afholdt den 7. september samme år (se citat 030 gengivet i processkrift C) tydeliggøres det yderligere, at der ikke må rettes andet end stavefejl, den dag Martinus ikke længere er i stand til at udtale sig, ligesom det eksplicit fremhæves, at han ikke ønsker, at Værket skal tilpasses ændringer i den vedtagne retstavning. Han nævner som eksempel herpå, at han fortsætter med at skrive navneord med stort, uanset at retskrivningsreformen af 1948, der trådte i kraft, mens han skrev på Livets Bog, foreskrev, at navneord fremover skulle skrives med småt.

Det som bilag R fremlagte manuskript til talen holdt af det daværende rådsmedlem Ib Schleicher i 1981 få måneder efter Martinus' død såvel som det som bilag S fremlagte notat udarbejdet af det daværende rådsmedlem Henning Laug lavet fire år efter Martinus' bortgang viser da også, at det i perioden umiddelbart efter Martinus' død var rådsmedlemmernes klare opfattelse, at lovene i overensstemmelse med deres ordlyd og i overensstemmelse med de i processkrift C gengivne klare og righoldige fortolkningsbidrag fra bestyrelsesmøderne foreskrev, at der ikke måtte rettes i Værket bortset fra åbenlyse trykfejl.

Som anført i appellanternes tidligere processkrifter anslås det, at der er foretaget mere end 240.000 ændringer i den reviderede udgave af hovedværket Livets Bog.

Det kan på denne baggrund uden videre fastslås, at indstævnte på grov vis har tilsidesat den kerneopgave, man er pålagt i medfør af fundatsen.

Som beskrevet i processkrift C kan som endnu et eksempel på den gennemgribende karakter af de af indstævnte foretagne rettelser nævnes, at man i den nye udgave har ændret stavemåden af Værkets hovedtitel "Det Tredie Testamente" til "Det Tredje Testamente". Som beskrevet i processkrift C viser en gennemgang af blot 16 sider af Martinus' manuskript til det posthumt udgivne delværk "Den Intellektualiserede Kristendom" endvidere, at der i væsentligt omfang blot på disse få sider er foretaget indholdsmæssige ændringer.

Til supplerende belysning af hvorledes § 3, stk. 2, i fundatsen skal fortolkes, vedhæftes som bilag BH et uddrag af en tale holdt af Martinus i 1972 (en takketale holdt i anledning af hans 82 års fødselsdag). Han anførte heri følgende:

"Ja, så var det jeg også nævnte før, hvis jeg skal falde væk, så må der jo være en fast struktur til at bevare disse ting, jeg har skabt. Det er allerede ordnet med en selvejende institution. Denne selvejende institution skal have en bestyrelse. Det forlanger loven.

Men så er jeg nødt til at forlange, at denne bestyrelse juridisk går med til at være ansvarlig for, at tingene bliver ført videre på den måde, det skal."

Til supplerende belysning af hvorledes § 3, stk. 2, i fundatsen skal fortolkes, vedhæftes som bilag BI en erklæring udarbejdet af Rolf Elving, tidligere personlig elev af Martinus og rådsmedlem i indstævnte i årene 1979 – 1986, dateret den 7. februar 2020.

(iii)

Appellanterne gjorde i ankestævningen BS-48002/2019-OLR gældende, at indstævnte har udvist retsfortabende passivitet og således allerede som følge heraf ikke kan gøre de rejste krav gældende.

Dette blev støttet på, at det fremgår af indstævntes rådsmeddelelse fra marts 2010 (bilag 20), delvist optaget i indstævntes tidsskrift "Kosmos", at der på et privat forlag i februar 2010 er udkommet en piratudgivelse af førsteudgaverne af Livets bog 1-7, og at: "*Martinus Institut har påtalt krænkelsen over for udgiveren og opfordret om at udgivelse, distribution og salg ophører umiddelbart.*"

Til trods for at indstævnte anså udgivelsen for at være: "*en grov krænkelse af Martinus Instituts ophavsret til hele Martinus' værk*" kom rådet frem til "*efter grundige overvejelser*" at undlade retsforfølgelse af overtræderen.

Da indstævnte først tog skridt til at anlægge sag den 29. maj 2013, altså 3 år efter ovennævnte rådsmeddelelse, gjordes det gældende i ankestævningen, at der er indtrådt rettighedsfortabende passivitet. Det fremførtes yderligere i ankestævningen til støtte for synspunktet om, at der er indtrådt passivitet, at der gik 2 år fra den sidste påtale til indstævntes anlæggelse af retssagen.

Til yderligere støtte for synspunktet om, at indstævnte har udvist retsfortabende passivitet og således allerede som følge heraf ikke kan gøre de rejste krav gældende, henvises til at appellanternes udgivelse af Værket faktisk blev omtalt i et informationsbrev fra rådet, helt tilbage i februar 2009. Se hertil sagens bilag 19. Det anførtes således heri at:

"Et tredje og meget aktuelt eksempel er en privat dansk hjemmeside, hvor førsteudgaverne af de fleste af Martinus' bøger er blevet lagt ud i en elektronisk form, så de frit kan downloades. Med dette brud på copyrighten åbnes der desværre for en tvivl og usikkerhed hos læserne om, hvad der egentlig er Martinus' oprindelige og autentiske tekst."

Man har således fra indstævntes side haft kendskab til appellanternes udgivelse, i mere end fire år inden sagen blev anlagt.

Dette forhold understreger blot yderligere, at der fra indstævntes side er udvist retsfortabende passivitet.

Den af indstævnte udviste passivitet er ikke kun relateret til appellanterne, idet indstævnte også, som dokumenteret i sagen, har undladt at reagere over for en lang række andre helt åbenlyse krænkelser begået af tredjemand af ophavsrettighederne til Martinus' værker, herunder af de til værkerne knyttede symboler.

Til supplerende belysning heraf fremlægges som sagens bilag BJ en korrespondance udvekslet mellem Stiftelsen Tredje Testamentet c/o Lars Smedlund, Göteborg, Sverige og indstævntes advokat i løbet af efteråret 2019, hvoraf det fremgår, at Stiftelsen Tredje Testamentet gennem mindst 20 år har brugt Martinus' symboler og tekster i forbindelse med information om Værket, og at man agter at fortsætte hermed.

Til supplerende belysning af indstævntes udviste passivitet over for tredjemand fremlægges som sagens bilag BK en korrespondance udvekslet mellem Jan Schultz og indstævntes advokat i perioden fra 17. februar 2018 til 1. november 2019, hvoraf det fremgår, at indstævnte ikke har taget skridt til at retsforfølge Jan Schultz, på trods af at sidstnævnte gentagne gange har afvist at efterkomme de på vegne af indstævnte fremsatte påbud, idet han "*...følger Martinus' vilje med hensyn til hans værk. Dette, at der ikke må ændres så meget som et komma.*"

NYE ANBRINGENDER OG NY BEVISFØRELSE I ANKESAGEN

(i)

Som anført ovenfor gjorde appellanterne i ankestævningen i BS-48002/2019-OLR gældende, at indstævnte har udvist retsfortabende passivitet og således allerede som følge heraf ikke kan gøre de rejste krav gældende.

Dette blev støttet på, at det fremgår af indstævntes rådsmeddelelse fra marts 2010 (bilag 20), delvist optaget i indstævntes tidsskrift "Kosmos", at der på et privat forlag i februar 2010 er udkommet en piratudgivelse af førsteudgaverne af Livets bog 1-7, og at: "*Martinus Institut har påtalt krænkelsen over for udgiveren og opfordret om at udgivelse, distribution og salg ophører umiddelbart.*"

Til trods for at indstævnte anså udgivelsen for at være: "*en grov krænkelse af Martinus Instituts ophavsret til hele Martinus' værk*" kom rådet frem til "*efter grundige overvejelser*" at undlade retsforfølgelse af overtræderen.

Da indstævnte først tog skridt til at anlægge sag den 29. maj 2013, altså 3 år efter ovennævnte rådsmeddelelse, gjordes det gældende i ankestævningen, at der er indtrådt rettighedsfortabende passivitet. Det fremførtes yderligere i ankestævningen til støtte for synspunktet om, at der er indtrådt passivitet, at der gik 2 år fra den sidste påtale til indstævntes anlæggelse af retssagen.

Til yderligere støtte for synspunktet om, at indstævnte har udvist retsfortabende passivitet og således allerede som følge heraf ikke kan gøre de rejste krav gældende, henvises som anført ovenfor for til at appellanternes udgivelse af Værket faktisk blev omtalt i et informationsbrev fra rådet, helt tilbage i februar 2009. Se hertil sagens bilag 19.

Man har således fra indstævntes side haft kendskab til appellanternes udgivelse, i mere end fire år inden sagen blev anlagt.

Dette forhold understreger blot yderligere, at der fra indstævntes side er udvist retsfortabende passivitet.

Anbringendet om at indstævnte har udvist retsfortabende passivitet og således allerede som følge heraf ikke kan gøre de rejste krav gældende, har ikke tidligere været påkendt af retten, og er således at betragte som nyt.

Synspunktet blev gjort gældende under appellanternes procedure, men retten afviste at tage stilling til anbringendet med følgende begrundelse:

"Retten bemærker, at anbringendet i givet fald i øvrigt burde være gjort gældende under den del af sagen, som blev afgjort ved deldommen af 11. december 2014.

De sagsøgte anbringende om passivitet, er først fremsat under hovedforhandlingens procedure. Sagsøger har bestridt, at der er udvist retsfortabende passivitet, og i øvrigt protesteret mod dette anbringende, idet det er fremsat for sent. Retten bemærker hertil, at da anbringendet først er fremsat under proceduren af den del af sagen, som afgøres ved denne dom, findes anbringendet mod sagsøgers protest ikke at kunne gøres gældende."

Anbringendet om passivitet er således at betragte som et nyt anbringende.

(ii)

Som anført ovenfor og i appellanternes processkrift C i byretssagen er indstævntes manglende publicering af Martinus' værker i deres oprindelige form en grov tilsidesættelse af den kerneopgave, man er pålagt i medfør af fundatsen.

Som anført i byretssagens processkrifter og som gjort gældende under hovedforhandlingerne i byretten er det af væsentlig betydning for den store personkreds, der studerer Værket og lever efter Martinus' verdensopfattelse, at der er adgang til det originale kildemateriale.

Det er, som det fremgår af fundatsen, indstævntes fremmeste pligt at sørge for, at der er en sådan adgang.

Indstævnte har som anført i processkrifterne i byretssagen kun, efter at appellanterne påbegyndte udgivelsen, gjort dele af Værket (Livets Bog) tilgængeligt på dennes hjemmeside.

Værket er over 7.000 sider langt, og man har på indstævntes hjemmeside alene adgang til at klikke sig igennem det side for side. Dette gør det umuligt at få et overblik over de forskellige bind, ligesom det ikke er muligt at tage noter eller medbringe Værket til steder, hvor der ikke er adgang til internettet. Det er heller ikke muligt at udskrive Værket fra hjemmesiden.

Den måde, hvorpå Værket præsenteres på indstævntes hjemmeside, gør det umuligt reelt at studere og i øvrigt anvende teksterne på en konstruktiv måde.

Da indstævnte således har misbrugt sin ophavsret til at tilsidesætte pligten i medfør af fundatsen til at publicere Værket i dets oprindelige form, og da adgang til Værket på et varigt medie er af afgørende betydning for den store personkreds, der studerer Martinus' Værk og lever efter hans verdensopfattelse, har appellanternes handlinger således været berettigede ud fra synspunkter om nødret, nødværge eller negotiorum gestio-lignende betragtninger.

De har således via deres offentliggørelse af Værket varetaget den interesse, som indstævnte efter fundatsen burde have varetaget.

Byretten afviste at tage stilling til anbringendet med følgende begrundelse:

"Det lægges til grund, at sagsøger forvalter og administrerer de ophavsretlige rettigheder, som knytter sig til Martinus' værker, i det væsentlige samlet under betegnelsen "Det Tredie Testamente", herunder "Livets Bog".

Ved rettens deldom af 11. december 2014 blev det statueret, at alle de sagsøgte har foretaget krænkelse af sagsøgers ophavsretlige rettigheder.

Retten bemærker herefter, at det følger af rettens dom af 11. december 2014, at de sagsøgte nu fremsatte anbringende om, at de sagsøgte handlinger ikke har været ophavskrænkende på grund af nødret, nødværge eller forhold, der kan henføres til reglerne om negotiorum gestio, ikke kan påkendes under denne del af sagen, idet dette anbringende i givet fald burde være gjort gældende under den del af sagen, som er afgjort. Det angivne har endvidere den konsekvens, at der ikke med begrundelse i sådanne forhold kan ske bortfald eller reduktion i sagsøgers eventuelle krav på vederlag, erstatning og godtgørelse for ikke økonomisk skade."

Også dette anbringende og de mange tilknyttede underanbringender opregnet i byretssagens processkrift C er således reelt at betragte som et nyt anbringende/ nye anbringender.

(iii)

Appellanterne har i byretssagens processkrift C gengivet og dokumenteret en lang række skriftsteder og citater; alle relateret til, hvad Martinus udtrykte af ønsker og havde af krav til eftertidens udnyttelse og forvaltning af hans værker.

De pågældende provokationer omhandler en lang række referater og udskrifter fra bestyrelsesmøder, båndoptagelser, taler, notater og mailkorrespondance.

Ingen af disse kilder var fremlagt og dokumenteret forud for byrettens behandling af krænkelsspørgsmålet og er således ikke indgået i rettens bedømmelse og vurdering forud for og i forbindelse med afsigelse af de afsagte deldomme.

Indstævnte har – formentlig begrundet i at de pågældende skriftsteder og citater kun medvirker til at underbygge appellanternes påstand om, at indstævnte groft har tilsidesat den kerneopgave, man er pålagt at varetage i henhold til Martinus' ønsker og krav – fuldstændig ignoreret og konsekvent undladt at tage stilling til og kommentere den betydning, man tillægger de pågældende skriftsteder og citater.

De bagved provokationerne liggende citater er nødvendige for at forstå appellanternes handlinger.

Det er som anført ovenfor og som nærmere beskrevet i processkrift C appellanternes opfattelse, at appellanternes handlinger har været berettigede ud fra synspunkter om nødret, nødværge eller negotiorum gestio-lignende betragtninger.

Det er netop for at underbygge disse synspunkter, at appellanterne påberåber sig de pågældende kilder.

Appellanterne skal endnu en gang henstille til, at indstævnte dels tager stilling til og kommenterer de i processkrift C gengivne og dokumenterede skriftsteder og citater og dels opfylder de i processkrift C på side 6, 16 og 22 fremsatte provokationer.

Appellanterne gør gældende, at indstævnte både hurtigt og uden større vanskeligheder vil kunne både kommentere de pågældende citater og opfylde provokationerne relateret hertil, hvorfor indstævntes fortsatte afvisning heraf må tillægges processuel skadevirkning for indstævnte, således at retten under den kommende pådømmelse af sanktionspåstandene skal lægge de pågældende citater og appellanternes fortolkning heraf til grund som dokumenterede fakta.

Byretten har som anført ovenfor ikke taget stilling til, om appellanternes handlinger har været berettigede ud fra synspunkter om nødret, nødværge eller negotiorum gestio-lignende betragtninger, da de endnu ikke var blevet gjort gældende under den del af sagen, der vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt der forelå en krænkelse af indstævntes ophavsret.

De ved nærværende fremsatte gentagne opfordringer til de indstævnte er således også at betragte som ny bevisførelse.

(iv)

Som det er nævnt ovenfor samt i adskillige af sagens foregående processkrifter anslås det, at der er foretaget mere end 240.000 ændringer i den af indstævnte reviderede udgave af det af sagen omhandlede hovedværk "Livets Bog".

Indstævnte har ikke på noget tidspunkt indtil videre under skriftvekslingen ønsket at af- eller bekræfte antallet af ændringer, men har blot lakonisk tilkendegivet, at ”omfanget af disse rettelser er i øvrigt udokumenteret”.

På samme måde som de bagved de ovenfor nævnte provokationer liggende citater er også antallet og indholdet af de foretagne ændringer af Værket nødvendige for at forstå appellanternes handlinger og dermed også for rettens pådømmelse af anbringenderne om, at disse handlinger har været berettigede ud fra synspunkter om nødret, nødværge eller negotiorum gestio-lignende betragtninger eller ud fra bestemmelserne om religions- og ytringsfrihed i Den Europæiske Menneskeretskonventions artikel 9 og 10.

Der er således tale om en relevant bevisførelse, når appellanterne ønsker tilvejebragt en komplet liste over indstævntes ændringer af Værket og en efterfølgende udmeldelse af syn og skøn til en nærmere belysning af den semantiske betydning af de pågældende ændringer, jf. således den i ankestævningen i sag BS-48002/2019-OLR fremsatte begæring herom.

Appellanternes ønske om tilvejebringelsen af en komplet liste over ændringer og efterfølgende udmeldelse af syn og skøn fremsattes første gang den 22. januar 2016 i processkrift C.

Byretten afviste ved kendelse af 31. januar 2018 det fremsatte ønske om syn- og skøn, med henvisning til at det først blev fremsat, da man havde taget stilling til skyldsspørgsmålet ved deldommen af 11. december 2014, og da det ikke fandtes at være relevant for sanktionsudmålingen, når skyldsspørgsmålet var afgjort.

Appellanterne ønsker, som bebudet, fortsat, at der – når der er tilvejebragt en komplet liste over indstævntes ændringer af Martinus' værker – udmeldes syn og skøn til nærmere belysning af den filologiske betydning af de pågældende ændringer.

Det er appellanternes opfattelse, at et syn og skøn klart vil dokumentere, at indstævntes ændringer – såvel i antal som i omfang – af Martinus' værker er af så gennemgribende karakter – såvel i form som i indhold - at de går langt ud over de ønsker og retningslinjer, Martinus i hans mange udtrykte udsagn havde og fastsatte for eftertidens udnyttelse og forvaltning af hans værker.

Gennemførelsen af det begærede syn- og skøn vil således være en relevant bevisførelse, ikke mindst nu hvor sagen atter er til pådømmelse i dens helhed, idet det vil medvirke til belysning af, hvorvidt indstævnte har misbrugt dennes ophavsrettigheder til Værket ved at administrere disse i strid med fundatsen, hvorved appellanternes handlinger kan retfærdiggøres ud fra synspunkter om nødret, nødværge eller negotiorum gestio-lignende betragtninger eller ud fra bestemmelserne om religions- og ytringsfrihed i Den Europæiske Menneskeretskonventions artikel 9 og 10.

DER ER IKKE GRUNDLAG FOR AT BRINGE RETSPLEJELOVENS § 368 A I ANVENDELSE

(i)

Indstævnte har gjort gældende i dennes ankesvarskrift, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end ved Københavns Byrets domme af hhv. 11. december 2014 ("Deldommen") og 19. juli 2019.

Det anføres endvidere i ankesvarskriftet, at sagen ikke er af principiel karakter, og at der ikke er andre grunde, der i øvrigt taler for, at sagen skal behandles af landsretten, hvorfor Martinus Institut anmoder om, at landsretten afviser at behandle ankesagen i medfør af retsplejelovens § 368 a.

Appellanterne er selvsagt ikke enige heri.

Det fremgår af retsplejelovens § 368 a stk. 1, 1. pkt. at:

"Landsretten kan afvise at behandle en sag i 2. instans, hvis der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten, og sagen ikke er af principiel karakter eller andre grunde ikke i øvrigt taler for, at sagen skal behandles af landsretten."

Det fremgår af forarbejderne til retsplejelovens § 368 a, at en ankesag ikke bør afvises af landsretten, hvis det ikke umiddelbart forekommer åbenbart, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten, hvis sagen indeholder principielle problemstillinger, eller hvis sagen f.eks. har særlig betydning for parterne.

Appellanterne har, som anført i ankestævningerne og ovenfor, i væsentligt omfang gjort anbringender gældende, som byretten ikke har taget stilling til.

Appellanterne har således som et anbringende, som byretten ikke har taget stilling til, gjort gældende, at der er indtrådt retsfortabende passivitet, da der gik mere end 4 år fra tidspunktet, hvor indstævnte blev opmærksom på appellanternes påståede retsstridige handlinger, inden indstævnte tog skridt til at anlægge sag.

Appellanterne har endvidere som anbringender, som byretten ikke har taget stilling til, gjort gældende, at indstævnte har misbrugt sin ophavsret til at tilsidesætte pligten i medfør af fundatsen til at publicere Værket i dets oprindelige form, og da adgang til Værket på et varigt medie er af afgørende betydning for den store personkreds, der studerer Martinus' Værk og lever efter hans verdensopfattelse, har appellanternes handlinger været berettigede ud fra synspunkter om nødret, nødværge eller negotiorum gestio-lignende betragtninger.

Appellanterne har endvidere som anført i ankestævningerne og ovenfor begæret bevisførelse, som ikke har været ført i byretssagen.

Appellanterne, har således, som anført ovenfor, endnu en gang henstillet til, at indstævnte dels tager stilling til og kommenterer de i processkrift C gengivne og dokumenterede skriftsteder og citater og dels opfylder de i processkrift C på side 6, 16 og 22 fremsatte provokationer.

Byretten har som anført ovenfor ikke taget stilling til, om appellanternes handlinger har været berettigede ud fra synspunkter om nødret, nødværge eller negotiorum gestio-lignende betragtninger, da de ikke var gjort gældende under den del af sagen, der vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt der forelå en krænkelse af indstævntes ophavsret.

De ved nærværende processkrift fremsatte gentagne opfordringer til de indstævnte er således også at betragte som ny bevisførelse.

Appellanterne ønsker, som bebudet, fortsat, at der – når der er tilvejebragt en komplet liste over indstævntes ændringer af Martinus' værker – udmeldes syn og skøn til nærmere belysning af den filologiske betydning af de pågældende ændringer.

Det må således afvises, at der ikke er nogen udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten, ikke mindst da der både er gjort væsentlige nye anbringende gældende og er begæret væsentlig ny bevisførelse.

Uanset udsigterne til, at sagen får et andet udfald, bør den endvidere ikke afvises efter retsplejelovens § 368 a, da den er af principiel karakter.

Spørgsmålet om hvorvidt det kan være berettiget at tilsidesætte lovens almindelige bestemmelser om ophavsret ud fra ud fra synspunkter om nødret, nødværge eller negotiorum gestio-lignende betragtninger eller ud fra bestemmelserne om religions- og ytringsfrihed i Den Europæiske Menneskeretskonventions artikel 9 og 10 i tilfælde af misbrug af rettighederne til et værk, der er af væsentlig betydning for en stor personkreds, har således ikke tidligere været påkendt i dansk ret.

Endelig bør sagen, med henvisning til højesterets afgørelse i sagen U 2019 3521 H, endvidere ikke afvises i medfør af retsplejelovens § 368 a, da sagen er af stor betydning for appellanterne, der agerer på vegne af mange i den store personkreds, der studerer Martinus' Værk og lever efter hans verdensopfattelse.

(ii)

Det anføres i ankesvarskriftet, at:

"Kurt Christiansen afgav ved hovedforhandlingen forud for Deldommen forklaring omkring den materielle del af sagen, hvorfor der ikke er tale om en "grov sagsbehandlingsfejl", da Københavns Byret ved kendelse besluttede at gennemføre hovedforhandlingen den 2. juli 2019 og afsagde udeblivelsesdom overfor Kurt Christiansen. Kurt Christiansen er således ikke blevet "dømt på andres vidneudsagn", da han allerede havde afgivet forklaring omkring sagens spørgsmål ved hovedforhandlingen i 2014."

Hertil bemærkes, som anført i ankestævningen i sag BS-48075/2019-OLR, at der er fra byrettens side er begået sagsbehandlingsfejl, idet appellanten ved den berammede hovedforhandling i sagen den 2. juli 2019 havde dokumenteret lovligt forfald. Til trods for dokumentationen for lovligt forfald nægtede Københavns Byret ved kendelse at udsætte hovedforhandlingen den 2. juli 2019, hvilket strider imod domstolenes mangeårige faste praksis udviklet med henvisning til retsplejelovens § 360, stk. 7, hvoraf fremgår, at retten kan undlade at tillægge en parts udeblivelse udeblivelsesvirkning, hvis udeblivelsen må antages at skyldes lovligt forfald.

I tillæg hertil bemærkes, at der under hovedforhandlingen den 2. juli 2019 fra samtlige øvrige parter side blev afgivet mundtlige forklaringer. Disse var selvsagt ikke blevet tilladt, hvis de blev skønnet uden bevisværdi.

På tilsvarende vis var Kurt Christiansens vidneudsagn selvsagt ikke uden bevisværdi, hvorfor byrettens afsigelse af udeblivelsesdom mod ham så meget desto mere var en sagsbehandlingsfejl.

Det understreges for en ordens skyld, at i tillæg til anbringendet om, at byretten har begået sagsbehandlingsfejl, gør appellanten Åndsvidenskabsforlaget v/dødsboet efter Kurt Christiansen de samme supplerende anbringender gældende som de øvrige appellanter, ligesom den samme supplerende bevisførelse ønskes iværksat.

ANBRINGENDER

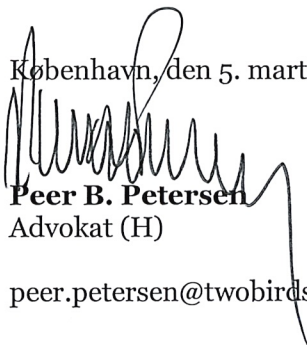
Til støtte for den nedlagte påstand om at sagen skal realitetsbehandles gøres det gældende:

- At appellanterne i væsentligt omfang har gjort anbringender gældende, som byretten ikke har taget stilling til,
- at appellanterne således som et anbringende, som byretten ikke har taget stilling til, har gjort gældende, at der er indtrådt retsfortabende passivitet, da der gik mere end 4 år fra tidspunktet, hvor indstævnte blev opmærksom på appellanternes påståede retsstridige handlinger, inden indstævnte tog skridt til at anlægge sag,
- at appellanterne endvidere som anbringender, som byretten ikke har taget stilling til, har gjort gældende, at indstævnte har misbrugt sin ophavsret til at tilsidesætte pligten i medfør af fundatsen til at publicere Værket i dets oprindelige form, og da adgang til Værket på et varigt medie er af afgørende betydning for den store personkreds, der studerer Martinus' Værk og lever efter hans verdensopfattelse, har appellanternes handlinger været berettigede ud fra synspunkter om nødret, nødværge eller negotiorum gestio-lignende betragtninger,
- at appellanterne endvidere som anført i ankestævningerne og ovenfor har begæret bevisførelse, som ikke har været ført i byretssagen,
- at appellanterne således endnu en gang har henstillet til, at indstævnte dels tager stilling til og kommenterer de i processkrift C gengivne og dokumenterede skriftsteder og citater og dels opfylder de i processkrift C på side 6, 16 og 22 fremsatte provokationer,
- at byretten afviste at tage stilling til, om appellanternes handlinger har været berettigede ud fra synspunkter om nødret, nødværge eller negotiorum gestio-lignende betragtninger, da de ikke var gjort gældende under den del af sagen, der vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt der forelå en krænkelse af indstævntes ophavsret,
- at de ved nærværende fremsatte gentagne opfordringer til de indstævnte således også er at betragte som ny bevisførelse,
- at appellanterne, som bebudet, fortsat ønsker, at der – når der er tilvejebragt en komplet liste over indstævntes ændringer af Martinus' værker – udmeldes syn og skøn til nærmere belysning af den filologiske betydning af de pågældende ændringer,
- at det således må afvises, at der ikke er nogen udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten, da der både er gjort væsentlige nye anbringender gældende og er begæret væsentlig ny bevisførelse,
- at sagen uanset udsigterne til, at den får et andet udfald, endvidere ikke bør afvises efter retsplejelovens § 368 a, da den er af principiel karakter,
- at spørgsmålet om, hvorvidt det kan være berettiget at tilsidesætte lovens almindelige bestemmelser om ophavsret ud fra ud fra synspunkter om nødret, nødværge eller negotiorum gestio-lignende betragtninger eller ud fra bestemmelserne om religions- og ytringsfrihed i Den Europæiske Menneskeretskonventions artikel 9 og 10 i tilfælde

af misbrug af rettighederne til et værk, der er af væsentlig betydning for en stor personkreds, ikke tidligere har været påkendt i dansk ret, og

at der endelig ikke er grundlag for afvisning i medfør af retsplejelovens § 368 a, da sagen, med henvisning til højesterets afgørelse U 2019 3521 H, er af stor betydning for appellanterne, der agerer på vegne af mange i den store personkreds, der studerer Martinus' Værk og lever efter hans verdensopfattelse.

København, den 5. marts 2020

Peer B. Petersen
Advokat (H)

peer.petersen@twobirds.com

SUPPLERENDE BILAG

- Bilag BH: Uddrag af takketale holdt af Martinus i anledning af hans 82 års fødselsdag i 1972.
- Bilag BI: Erklæring udarbejdet af Rolf Elving, tidligere personlig elev af Martinus, og rådsmedlem i indstævnte i årene 1979 – 1986, dateret den 7. februar 2020.
- Bilag BJ: Korrespondance udvekslet mellem Stiftelsen Tredje Testamentet c/o Lars Smedlund, Göteborg, Sverige og indstævntes advokat i løbet af efteråret 2019.
- Bilag BK: Korrespondance udvekslet mellem Jan Schultz og indstævntes advokat i perioden fra 17. februar 2018 til 1. november 2019.

“Bestyrelsen skal være **juridisk** ansvarlig”

Martinus udtalelse i sin takketale i anledning af hans 82-års fødselsdag i 1972.

Ja, så var det jeg også nævnte før, hvis jeg skal falde væk, så må der jo være en fast struktur til at bevare disse ting, jeg har skabt. Det er allerede ordnet med en selvejende institution. Denne selvejende institution skal have en bestyrelse. Det forlanger loven.

Men så er jeg nødt til at forlange, at denne bestyrelse **juridisk** går med til at være ansvarlig for, at tingene bliver ført videre på den måde, det skal. [Min fremhævelse]

Rolf Elvings supplerende erklæring

En uddybende forklaring til Martinus' udtalelse til mig, Rolf Elving, om "at der ikke må laves om på så meget som et komma". Som allerede oplyst i tidligere erklæring og forklaring i byretten har jeg kendt Martinus på meget nært hold fra 1970 indtil Martinus' bortgang i 1981. Blev udpeget som rådsmedlem af Martinus i 1979, også udpeget som foredragsholder af Martinus for MI 1980, og var senere i tre år ansvarlig for undervisningen på Martinus Center.

I fortalen til hovedværket *Livets Bog* udtaler Martinus følgende i stk. 22 om sig selv og sit værk:

[...] at jeg kun kan eksistere som udgørende et levende Bevis for, at der virkelig findes et Stadium i den evige Udvikling, hvor man ganske uafhængig af Bøger eller af en af andre Væsener tillært teoretisk Viden - ved eget absolute Selvsyn - kan komme til den højeste Visdom og Kundskab, kan opnaa midt i en timelig fysisk Tilstand at være ophøjet i en evig forklaret Tilværelse.

Min kommentar:

Vi ser, at der her er tale om et BEVIS. Martinus udgør i sig selv et LEVENDE BEVIS. Bevis for hvad? - At den viden han præsenterer i sit værk helt og fuldt er hans egen, og ikke en viden tillært gennem studium eller ved teoretisk påvirkning af andre. Betydningen af dette bevis forklarer han også i fortalen til allersidst, hvor Martinus skriver:

"[...] at jeg saaledes i den evige Udvikling umuligt vil kunne udgøre en eneste tøddel mere, end hvad andre før mig har været, og hvad alle andre væsener efter mig vil blive."

Hvad er det da for en slags viden, Martinus er i besiddelse af? - Dette er vigtigt at forstå i forbindelse med kravet om, at der ikke skal laves om på så meget som et komma. I fortalen til hovedværket *Livets Bog* 1, stk. 21 skriver Martinus som følger:

Den kosmiske Ilddaab, som jeg havde gennemgaaet, og hvis nærmere Analyse jeg ikke kan komme ind paa her, havde altsaa efterladt sig den Kendsgerning, at der i mig var blevet udløst helt nye Sanssevner, Evner der satte mig i Stand til - ikke glimtvis, - men derimod i en permanent vaagen Dagsbevidsthedstilstand at skue alle **de bag den fysiske Verden bærende aandelige Kræfter, usynlige Aarsager, evige Verdenslove, Grundenergier og Grundprincipper.** Tilværelsesmysteriet var saaledes ikke noget Mysterium for mig. *Jeg var blevet bevidst i Verdensaltets Liv og indviet i "Det guddommelige Skabepincip".* (Min fremhævning med **fed skrift**, R.E.)

Min kommentar:

Som det her fremgår, er denne viden ikke kontrollerbar ved *selvsyn* af andre end individer med adgang til nøjagtigt den samme "nye" sansevne, forfatteren her henviser til. Det er således oplagt, at man i fravær af denne kosmiske sansevne meget let kan misforstaa de skrevne

tekster. Det er i dette lys forfatterens krav om, at ingen ændring må ske uden hans personlige kontrol og godkendelse, skal ses.

Og her er det jo ligemeget, om andre mennesker eventuelt mener, at forfatteren muligvis er "tosset", og at denne tale om en ny sanseevne ikke er andet end fantasi og hjernesvind. Det vigtige er, at forfatteren selv mener, at han har denne nye kosmiske sanseevne, og at det skrevne værk er beregnet på at bevise, at det også forholder sig sådan.

Om sin ubelæsthed og hvad dette beviser mht hans påstande om, at det han skriver er **førstehåndsviden**, beretter Martinus også om i fortalen til Livets Bog. Han skriver i stk. 22:

[...] Den blotte Tanke at læse i en Bog var nok til at frembringe en fornemmelse i min Hjerne, som om den skulde sprænges. Og i det Tidsrum, fra jeg gennemgik den omtalte aandelige Proces, og til jeg fundamentalt havde gennemskuet hele Verdensbilledet og manifesteret det i Billedform, *var jeg saaledes ikke i Berøring med nogen som helst Bog eller nogen som helst anden Form for teoretisk Vejledning*, ligesom jeg forud for mine kosmiske Evners Opvaagnen også må siges *at have være en ganske ubelæst Mand*, idet jeg aldrig har studeret, men kun faaet den almindelige Almueskoleundervisning, som for mit Vedkommende, idet at jeg er født på Landet, kun udgjorde to Gange tre timer om Ugen om Sommeren og noget mere om Vinteren.

Endelig ... Stk. 22 igen:

Takket være denne lykkelige Omstændighed [nemlig min ubelæsthed] vil hele min kosmiske Manifestation nu komme til at foreligge for Verden i sin *fuldstændig originale Renkultur* [...]

Min kommentar:

Den kosmiske oplevelsestilstand, Martinus er i besiddelse af, og som startede med en åndelig proces, som han valgte at benævne "den store fødsel", udgør et stadium i den evige udvikling, som vil blive en realitet for ethvert individ, når dette i sin evige udvikling passerer det for nævnte oplevelse nødvendige udviklingstilstand.

Og Martinus konkluderer derfor angående den viden, han nu er ved at åbenbare, at han - som ovenfor nævnt - derfor ikke udgør

"en eneste tøddel mere, end hvad andre før mig har været, og hvad alle andre væsener efter mig vil blive."

Dette sidste er vigtigt: "hvad alle andre væsener efter mig vil blive", da dette er selve grunden til, at værket er skrevet. Det er en hjælp på vejen til den enkelte læsers personlige oplevelse af "den store fødsel" og dermed til oplevelse gennem *selvsyn* af nøjagtigt de samme evige fakta, som er beskrevet i værket, *Det Tredie Testamente*.

Der var selvsagt ikke brug for den vejledning, han nu er begyndt at åbenbare, hvis ikke andre mennesker på et tidspunkt ville få den samme oplevelse, få den samme bevidsthed som den, hans værk vidner om. Men for at Martinus skulle kunne være et levende BEVIS for dette trin i udviklingen, var det ham magtpåliggende at understrege, at alt det, han skriver, er *selvoplevet* viden. Førstehåndsviden.

Det Martinus fremhæver ovenfor i stk. 22 om at *hele min kosmiske Manifestation nu [vil] komme til at foreligge for Verden i sin fuldstændig originale Renkultur* må ses i sammenhæng med hans øvrige udtalelser om bevarelsen af hans tekster uændret. Og der findes mange. Fx: ”de må gerne se at jeg er uddannet”. Ja, det skriver han jo selv i fortalen. Det bekræfter, at Martinus ikke har læst sig til sin viden. Det at Martinus ikke har læst sig til sin viden, ser Martinus selv som en fordel (en ”lykkelig Omstændighed”), ja, ligefrem et BEVIS, mens dette af andre som regel ses som en ulempe. ”Ingen ændring uden min kontrol”, gentager han også selv mange gange. Og den kontrol fra hans side er jo ikke længere mulig. Og konsekvensen bliver derfor uundgåelig: den totale standsning af yderligere ændringer. Og det svarer også 100% til formuleringen i den oprindelige formålsparagraf 3 (MI’s love).

Når det, som det siges af forfatteren, skal være sådan, at han skal udgøre et ”LEVENDE BEVIS” for et bestemt stadium i den evige udviklingsproces, hvor man gennem selvsyn oplever livsmysteriets løsning, oplever sig som ”eet med Gud”, således som Martinus også beskriver det i Livets Bog, så er det selvsagt af største betydning, at der for eftertiden ikke kan sås tvivl om, at ikke andre end han selv har skrevet det hele, ned til mindste komma. Det er denne beskyttelse af værket, Martinus ville sikre sig, og som er formuleret i formålsparagraf 3, MI’s love af 1982. Og i valget mellem to muligheder, at han eventuelt selv har lavet en fejl, og at andre end han selv begynder at ændre i teksterne, valgte Martinus, at også eventuelle fejl skulle tilregnes ham selv. Disse eventuelle fejl skal derfor bevares, når han ikke mere kan kontrollere selv. Butikken er lukket.

For fuldstændighedens skyld medtages et citat fra noget af det allersidste, Martinus nåede at forfatte, nemlig nogle manuskripter, som posthumt er udgivet af Martinus Institut under betegnelsen ”*Den Intellektualiserede Kristendom*”. Som det ses, bekræfter dette meget sene citat fuldstændig, hvad Martinus skrev som noget af det allerførste:

4. [...] Og hvad betød det gyldne lys? - Det havde åbnet en "kosmisk bevidsthed" i mig og den hermed forbundne autoritet, der skulle til, for at jeg kunne opfylde den guddommelige mission, som kristusvisionen indgav mig bevidstheden om og stadfæstede, at jeg var kaldet eller indviet til at skulle udføre.

5. Disse mine her beskrevne kosmiske visioner ville aldrig være blevet beskrevet, hvis de ikke havde været en guddommelig proces, der åbnede i min mentalitet eller psyke en ny sansestruktur, der gav mig permanent kosmisk dagsbevidsthed. Hertil kommer tillige dette, at jeg på en psykisk måde blev gjort begribelig, at jeg absolut måtte afholde mig

fra enhver læsning eller ethvert studium af religiøse eller filosofiske bøger, ligesom jeg hurtigt skulle opdage, at en sådan læsning eller et sådant studium var totalt overflødigt, da livet selv åbnede sine mysterieløsninger som førstehånds selvoplevet viden for mig igennem mit nye sansesæt. Og jeg må her bemærke, at den tidligere omtalte lånte bog måtte jeg således levere ulæst tilbage.

Og det er igennem denne min over for alle gængse autoritative, religiøse forestillinger, filosofier og materiel videnskab isolerede mentale tilstand, at Gud ved sin hellige ånd gav mig viden, kraft, mod og kosmisk sanseevne til at videreføre Jesu guddommelige forkyndelse, klarlagt som alkærlighedens videnskab, et livets "Tredje Testamente" for en begyndende åndeligt hungrende, intellektuel menneskehed. Ved denne kærlighedens videnskab vil menneskeheden finde frem til brændpunktet i kristusmissionen og se Jesu forkyndelse befriet fra al uvidenhedens, overtroens, naivitetens og intolerancens tusindårige falske fortolkninger og mørkelægning.

Ovenstående citater skal tjene til yderligere at forklare baggrunden for, hvorfor det var så magtpåliggende for Martinus, at hans værk blev bevaret 100% sådan, som han havde efterladt det. Samt at yderligere give en baggrund til den meget stærke og med fuld kraft fremførte mening han udtalte direkte til mig, mellem fire øjne; "at der ikke må ændres på så meget som et komma".

Formålsparagraffen MI's love 1982, personligt godkendte af Martinus lyder som følger:

Bevare Martinus samlede værk uændret, som det foreligger fra hans side,
Oplyse om disse værker, og

Gøre disse værker tilgængelige for interesserede i betryggende form, herunder ved publicering, oversættelse og undervisning i betryggende form.

Min kommentar:

Hvordan bliver Martinus samlede værk publiceret i "betryggende" form? - Svaret her må være, at værket er publiceret i "betryggende form" - set fra forfatterens perspektiv - når værket foreligger uændret, sådan som han selv alene har skrevet det. Ned til mindste komma. Uden nogen som helst iblanding af "medhjælpere", og hvor absolut intet er tilføjet uden forfatterens kontrol og godkendelse. Da er værket bevaret i "**original renkultur**".

Det er betegnende, at Martinus forventede, at den første genudgivelse på et privat forlag (Borgen) skulle være en fotografisk gengivelse.

Rådsmøde 29. januar 1980:
Det er jo let - det skal bare fotograferes af.

Rådsmøde 18. november 1980:

Man kunne forstå det, hvis bogen skulle laves lige fra begyndelsen. Men bogen er jo færdig på alle leder og kanter, så de bare kan fotografere af.

Det vil sige at værket er publiceret "betryggende", når disse betingelser opfyldes. Når det gælder oversættelse og undervisning må der nødvendigvis finde en tilpasning sted. Her kræves der således aktiv medvirken af siddende råd og andre.

Til sidst. På et rådsmøde 6. marts 1979, altså helt imod slutningen af forfatterens liv, siger han følgende:

"Kernen i det er Livets Bog eller Det Tredie Testamente. Det der står i det, det er den nye bibel. Det er den nye verdenskultur. Det er den hellige ånd."

/Rolf Elving - 7. februar 2020

SENDT PR. ALM. POST OG ANBEFALET BREV

Stiftelsen Tredje Testamente
c/o Lars Smedlund
Karl Johansgatan 76 lgh 1403
S-41455 Göteborg
Sweden

KRÆNKELSE AF OPHAVSRETTIGHEDER - WWW.DET-TREDIE-TESTAMENTE.DK OG WWW.TREDJETESTAMENTET.SE

Som advokat for Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut (tidl. Martinus Idealfond) retter jeg henvendelse, da min klient er blevet opmærksom på, at en række hjemmesider registreret af jer overtræder min klients ophavsret.

Københavns Byret har ved domme af 11. december 2014 og 19. juli 2019 afgjort, at www.martinus-webcenter.dk v/Søren Ingemann Larsen, Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation, Åndsvidenskabsforlaget v/Kurt Christiansen, Kosmologisk Information, Kosmologisk Information v/Ruth Olsen og Livets skole i Åndsvidenskab v/Jan Langekær krænker min klients ophavsrettigheder til Martinus værk Det Tredie Testamente.

Jeg vedlægger til dokumentation herfor uddrag af dom af 11. december 2014, hvor det fremgår, at bl.a. www.martinus-webcenter.dk v/Søren Ingemann Larsen uberettiget udnytter og tilgængeliggør min klients ophavsretligt beskyttede værker til offentligheden, og at byretten har fastslået, at denne anvendelse og offentliggørelse skal ophøre.

Stiftelsen Det Tredie Testamente er ejer af domænenavnene www.det-tredie-testamente.dk og www.tredjetestamentet.se. Siderne krænker flere steder min klients ophavsret ved bl.a. at henvise til www.martinus-webcenter.dk, der direkte offentliggøre min klients ophavsbeskyttede værker og materiale. Krænkelserne er bl.a. følgende:

1. Under menuen "Forfatteren" -> "Martinus Foredrag": Her tilgængeliggøres lydfiler med Martinus' foredrag
2. Under menuen "Litteraturen" -> "De Kosmiske symboler"/"De kosmiska symbolerna": Her tilgængeliggøres Martinus' symboler
3. Under menuen "Infomateriale"/"Infomaterial" -> "Introduktionsbog"/"Introduktionsbok": Her tilgængeliggøres en pdf-fil til download med Martinus' symboler
4. Under menuen "Infomateriale"/"Infomaterial" -> "De kosmiske Symboler"/"Symbolkatalog": Her tilgængeliggøres to brochurer/PDF'er med Martinus' symboler.
5. Under menuen "Infomateriale"/"Infomaterial" -> "Et vindue til evigheden"/ "Ett fönste mot evigheten": Her tilgængeliggøres en brochure med Martinus' symboler.
6. Menuen "Læs værket" er et direkte link til hhv. www.martinus-webcenter.dk
7. Menuen "Udstillinger"/"Lokala aktiviteter" er et direkte link til <http://lokalt.det-tredie-testamente.dk/index.php> / <http://lokalt.tredjetestamentet.se/> som er Fonden Det

ADVOKATFIRMA

WWW.KROMANNREUMERT.COM
CVR-NR. DK 62 60 67 11

ADVOKATFULDMÆGTIG

LISBETH SKYTTE
KØBENHAVN
TLF.: +45 38 77 45 23
MOB.: +45 61 63 54 03
LBS@KROMANNREUMERT.COM

ANSVARLIG PARTNER

MARTIN DAHL PEDERSEN

22. OKTOBER 2019

SAGSNR. 1006597 LBS/LBS
DOK. NR. 56221917-1

Tredie Testamentes hjemmesider, hvor der bl.a. reklameres med Jan Langekærs aktiviteter, men også findes direkte link til www.martinus-webcenter.dk

Jeg skal derfor anmode om, at Stiftelsen Tredje Testamente straks ophører med at anvende, tilgængeliggøre, linke til og/eller distribuere ulovlige kopier af Martinus' værker og andet materiale. Jeg imødeser senest den 31. oktober 2019 din bekræftelse på, at dette er sket, og at Stiftelsen fremover afstår fra at anvende og/eller udnytte materiale mv., der er beskyttet af min klients rettigheder uden forudgående tilladelse fra Martinus Institut.

Med venlig hilsen
Kromann Reumert

Martin Dahl Pedersen
Partner

Till: info@martinus.dk

Ämne:
vaerk, i Göteborg

Stiftelsen Tredje testamentets brug av Martinus

Till Rådet

Martinus Institut

Mariendalsvej 94-96

DK Fredriksberg 2000

Göteborg 31 oktober 2019

Angående brev fra jeres advokat af den 22 oktober 2019.

Vi der ansvarer for Stiftelsen Tredje testamentet i Göteborg ønsker meget, at vi mødes og taler sammen

om en ordning der er tilfredstillende for begge parter, angående bruget af Martinus værk.

Vi har i over 20 år informeret om værket, og det ser ud til at vi nu bliver forhindret i at fortsætte.

Vi håber at vi sammen kan finde en fælles løsning med baggrund i Det Tredie Testamente. Det er vel værd at tale videre om.

Vi kan komme til Mi eller også er i velkommne til Göteborg.

Vi lover at passe godt på jer!

Hvad siger i til det?

Med venlig hilsen

Stiftelsen Tredje testamentet

På Stiftelsens vejne

Eva-Marie Wallgren

E-MAIL

Stiftelsen Tredje Testamentet
Karl Johansgatan 76 lgh 1403
S-41455 Göteborg
Sweden

Att.: Eva-Marie Wallgren

KRÆNKELSE AF OPHAVSRETTIGHEDER - WWW.DET-TREDIE-TESTAMENTE.DK OG WWW.TREDJETESTAMENTET.SE

Kære Eva-Marie Wallgren,

Jeg har modtaget dit svar på vegne af Stiftelsen Det Tredie Testamentet på min henvendelse af 31. oktober 2019 via min klient. Jeg skal for en god ordens skyld bede jer svare mig direkte fremover.

Som respons på jeres svar så ønsker min klient på ingen måde at forhindre Stiftelsen Det Tredie Testamente [herefter benævnt 'I' og 'jer'] i at informere om Martinus værker. Det vil min klient derimod gerne støtte jer i dog under nedenstående forudsætninger.

1. I krænker min klients ophavsret. I skal derfor først og fremmest anerkende at have offentliggjort dele af Martinus værker uden tilladelse fra min klient og derved have krænket min klients ophavsret. I skal desuden offentliggøre en hensigtserklæring om ikke at krænke min klients ophavsret fremover. Det skal I som minimum gøre på jeres hjemmeside, hvor krænkelserne er foregået.
2. Ønsker I at publicere mere fra Martinus' værker end citatretten tillader, skal der altid indhentes en skriftlig tilladelse fra min klient. Det gælder, hvis I vil publicere større tekstafsnit, foredrag eller symboler, uanset om dette sker på en hjemmeside, i en bog, i en folder, i en artikel, på de sociale medier eller i nogen anden sammenhæng. I alle tilfælde skal I desuden angive en tydelig kildehenvisning. Ved symboler og længere citater skal I tillige angive, at min klient har ophavsretten: © Martinus Institut 1981. Endeligt ønsker min klient, at I ved hver offentliggørelse af min klients ophavsretligt beskyttede materiale anfører, at det sker med min klients tilladelse.
3. En række udnyttelser af min klients ophavsretsligt beskyttede materiale kræver, at I betaler et gebyr for udnyttelsen. Pris og afregning kan I aftale nærmere med min klient.
4. Særligt i forhold til brug af Martinus' symbol 41 ('stjernesymbolet'): Dette symbol er varemærkebeskyttet og må ikke anvendes af andre end min klient. I skal altså helt ophøre med at offentliggøre dette symbol.

ADVOKATFIRMA

WWW.KROMANNREUMERT.COM
CVR-NR. DK 62 60 67 11

ADVOKATFULDMÆGTIG

LISBETH SKYTTE
KØBENHAVN
TLF.: +45 38 77 45 23
MOB.: +45 61 63 54 03
LBS@KROMANNREUMERT.COM

ANSVARLIG PARTNER

MARTIN DAHL PEDERSEN

4. NOVEMBER 2019
SAGSNR. 1006597 LBS/MDP
DOK. NR. 56584042-1

5. Særligt i forhold til brug af symboler og lydforedrag på hjemmesider: Dette kan min klient i udgangspunktet ikke acceptere. I kan i stedet linke til symboler og lydforedrag på min klients hjemmeside.
6. Særligt i forhold til salg af piratkopier af værkerne: Dette kan min klient ikke acceptere. Ethvert salg af ulovlige kopier må ophøre.
7. Særligt i forhold til eget tryk af symboler. Dette kan min klient i udgangspunktet ikke acceptere. Der kan købes symboler af min klient med henblik på videresalg. Man kan ligeledes få bøger i kommission fra min klient.
8. Særligt i forhold til links til hjemmesider, der er ejet af personer eller virksomheder, som min klient har sagsøgt for krænkelse af sin ophavsret. Min klient kan ikke acceptere sådanne links, og samtlige disse skal fjernes fra jeres hjemmesider.
9. Et af jeres bestyrelsesmedlemmer, Rolf Elving, samarbejder med de sagsøgte i den ophavsretssag, min klient har anlagt. Det gør han blandt andet ved at undervise i regi af Livets Skole v. Jan Langekær/Fonden Det Tredie Testamente og ved at skrive artikler til tidsskriftet Den Ny Verdensimpuls. Jeg henviser til byrettens deldom 11. december 2014, som jeg tidligere har fremsendt. Af dommen fremgår det, at Jan Langekær/Fonden Det Tredie Testamente er sagsøgt. Udover at samarbejde med de sagsøgte udtaler Rolf Elving sig løbende nedgørende om min klient på de sociale medier og i åbne breve. Disse aktiviteter ser min klient som uforenelige med et samarbejde mellem jer og min klient. Skal et samarbejde kunne komme på tale, må Rolf Elving derfor enten udtræde af jeres bestyrelse, eller også må han ophøre med ovennævnte aktiviteter samt offentligt dementere sine påstande mod min klient.

Såfremt I kan imødekomme disse vores samarbejdsforudsætninger, tager min klient gerne et møde med jer på Martinus Institut, Mariendalsvej 94-96, 2000 Frederiksberg i den nærmeste fremtid. På mødet vil jeg også deltage som min klients advokat.

Ønsker I ikke at ophøre med at distribuere ulovlige kopier af Martinus' værker og i øvrigt afstå fra fremover at distribuere materiale, der er beskyttet af min klients rettigheder uden forudgående tilladelse fra min klient, opretholder min klient sit forbehold om at håndhæve sine rettigheder ved domstolene.

Med venlig hilsen
Kromann Reumert

Martin Dahl Pedersen
Partner

**Till rådet for
Martinus Institut
Mariendalsvej 94-96
DK fredriksberg 2000**

Herrljunga 18 november

Vedrørende brev fra jeres advokat af den 4 november 2019.

Vi har gennem jeres advokat modtaget vedhæftede.

Som i udmærked ved har vi gennem mindst 20 år brugt Martinus symboler og tekster i forbindelse med information om Det Tredie Testamente. Vi agter at fortsætte med dette.

Vi ser at jeres advokat stiller betingelser forud for et eventuelt møde med jer. Sådanne betingelser forud for et møde kan vi ikke acceptere. Men vi vil dog meget gerne tale med jer for at finde frem til former for samarbejde i Martinus ånd som er til gavn for alle.

Bedste hilsener
Stiftelsen Det Tredje Testamentet

På Stiftelsens vejne
Lars Lundell

Postadress:
Hudenevägen 6
524 32 Herrljunga
Sverige

Mobil: +46 707 61 31 98

Epost: larz.lundell@gmail.com

----- Forwarded message -----

Från: **Rådet for MI** <raadet@martinus.dk>

Date: lör 30 nov. 2019 kl 12:30

Subject: Back-up av brev

To: <larz.lundell@gmail.com>

Kære Lars Lundell

Tusind tak for jeres mail, som vi vender tilbage til, så snart som muligt.

Venlig hilsen

Rådet for Martinus Institut

Mariendalsvej 94-96 • DK-2000 Frederiksberg

+45 38 38 01 00 • raadet@martinus.dk

martinus.dk • facebook.com/MartinusInstitut

martinuscenter.dk • facebook.com/MartinusCenter

BY E-MAIL

Stiftelsen Tredje Testamentet
Hudenevägen 6
524 32 Herrljunga
Sverige

KRÆNKELSE AF OPHAVSRETTIGHEDER - WWW.DET-TREDIE-TESTAMENTE.DK OG WWW.TREDJETESTAMENTET.SE

Kære Lars Lundell,

Jeg henviser til dit brev af 18. november 2019 på vegne Stiftelsen Tredje Testamentet til min klient Martinus Institut. Jeg anmodede jer i mit brev af 4. november 2019 om at skrive til mig i stedet for direkte til Martinus Institut, hvilken anmodning jeg herved skal genfremsætte.

Som tidligere bemærket deltager min klient og jeg gerne i et møde med jer. Som bekendt er Martinus Institut imidlertid indehaver af den fulde ophavsret til Martinus' værker. En anerkendelse heraf og af de konsekvenser, dette medfører, udgør det grundlag, en dialog derfor nødvendigvis må tage sit afsæt i. En insisteren i strid hermed på, at Stiftelsen blot vil fortsætte med sine ophavsretskrænkelser er ikke et oplæg til en positiv dialog og et frugtbart samarbejde.

Jeg må derfor - udover at henvise til de tidligere fremsatte krav - desværre fortsat på min klients vegne opretholde forbeholdet om at håndhæve rettighederne ved domstolene.

Med venlig hilsen
Kromann Reumert

Martin Dahl Pedersen
Partner

ADVOKATFIRMA

WWW.KROMANNREUMERT.COM
CVR-NR. DK 62 60 67 11

PARTNER

MARTIN DAHL PEDERSEN
KØBENHAVN
TLF.: +45 38 77 43 88
MOB.: +45 24 86 00 17
MDP@KROMANNREUMERT.COM

3. DECEMBER 2019

SAGSNR. 1006597 MDP/MDP
DOK. NR. 56857441-0

jan schultz <janschultz52@gmail.com>

Bilag BK

6. nov. 2019 12.14

til mig ▾

Kære Jan Schultz

Martinus Institut (MI) er blevet opmærksom på, at du på forsiden af din Facebook-side "Martinus Bornholm" har publiceret symbol nr. 11 af Martinus uden at spørge MI om lov.

MI gør opmærksom på, at ophavsretten til hele Martinus' værk tilhører MI, uanset i hvilken form det offentliggøres.

Når du publicerer dele af Martinus' værk uden at spørge rådet for MI om lov, overtræder du MIs ophavsret. Ønsker du at vide mere om ophavsretten til Martinus' værk, kan du læse om det på: <http://www.martinus.dk/dk/da/vaerket/ophavsret/>.

MI beder dig om at ophøre med at publicere symboler af Martinus og i øvrigt at respektere MIs ophavsret til Martinus' værk. For nærmere vejledning om, hvordan du kan offentliggøre symbolerne (og citater) se: <http://www.martinus.dk/dk/da/symbolerne/brug21/>.

Vi bemærker desuden, at du reklamerer for Jan Langekærs udstilling på Svaneke Bibliotek, hvor han udstiller ulovlige piratkopier af Martinus' værk. Denne reklameaktivitet vil vi bede dig ophøre med.

Vi gør en stor indsats fra MI's side for at beskytte MIs ophavsret, så vi er bestemt ikke glade for, at der reklameres for piratkopier. Piratkopierne er anonyme for den interesserede, der køber dem, men det er ikke uskyldige produkter. Tilstedeværelse af piratkopierne sår tvivl om autenciteten af MI's udgivelser, og hver gang en interesseret køber en piratkopieret bog, medfører det en tabt indtægt for MI og dermed for Martinus' sag.

Venlig hilsen

Rådet for Martinus Institut

From: jan schultz <janschultz52@gmail.com>

Sent: 7. juli 2019 15:32

To: Martin Dahl Pedersen <MDP@kromannreumert.com>

Subject: Bornholm udstillingen

Kære Martin Dahl Pedersen,

Tak for din mail dateret 24. juni 2019.

Jeg forstår ikke, på hvilken måde jeg gør noget ulovligt.

Som jeg forstår Martinus Instituts rolle, skal instituttet være et serviceorgan til dem, som ønsker at være med til at udbrede kendskabet til Det Tredie Testamente. Det er den opgave, Martinus har givet sit institut. Instituttets opgave er ikke at spænde ben for dem, som gør dette arbejde.

Jeg ser ikke, at jeg på nogen måde modarbejder eller skader Martinus Institut og dets pengeinteresser. Jeg tjener ingen penge på min oplysningsvirksomhed, som jeg kun har udgifter af. Jeg kan kun se, at jeg gavner instituttets kursusvirksomhedsforretning, som jeg jo med min gratis oplysningsvirksomhed skaffer kunder til.

Med venlig hilsen

Jan Schultz

PS: I forbindelse med udstillingen og inden udstillingen havde jeg denne korrespondance med MI og fik deres godkendelse til udstillingen:

Kære Martinus Råd.

Jeg har fået lovning på, at jeg må lave en biblioteksudstilling på Rønne Bibliotek i april måned. Om Martinus. Derfor vil jeg meget gerne have lov til at få godkendelse fra Jer, til at måtte vise de første 44 symboler.

Med venlig hilsen

- Og så skriver rådet:

Kære Jan Schultz

Tak for din mail af 5. februar.

Du må gerne vise Martinus' symboler på din udstilling på Rønne Bibliotek i april, bare du respekterer Martinus Instituts ophavsret og overholder de retningslinjer, der står på Instituttets hjemmeside under "Brug af citater og symboler":

Hvis du har mulighed for at gøre opmærksom på, at du har fået tilladelse af Martinus Institut til at vise symbolerne, vil det være meget fint.

Her er en anden mail fra den 24. maj - jeg skrev

Hej "råd"

Jeg vil gerne have tilladelse til at vise Martinus symboler til foredrag, studiegruppe, udstillinger og nu seneferårskursus på Bornholm i uge 42 (jeg har et opslag på Jeres facebookside) - altså en permanent tilladelse.

Hilsen Jan Schultz

Kære Jan Schultz

Tak for din mail af d. 24. maj.

Da loven tillader det, behøver du ikke vores tilladelse til at vise Martinus' symboler til foredrag, studiegrupper og i forbindelse med øvrige undervisning, så længe du overholder Martinus Instituts retningslinjer ang. copyright og så længe det ikke sker i erhvervsøjemed.

Venlig hilsen

Rådet for Martinus Institut

Vi ønsker dig god fornøjelse med udstillingen og hører gerne bagefter, hvordan den blev modtaget af publikum.

From: Martin Dahl Pedersen
Sent: 8. juli 2019 08:41
To: jan schultz <janschultz52@gmail.com>
Subject: RE: Bornholm udstillingen

Kære Jan Schultz

Din udstilling af de ulovlige eksemplarer uden tilladelse krænker min klients rettigheder efter ophavsretsloven. Jeg henviser i den forbindelse til vedhæftede dom fra december 2014, der blandt andet vedrører præcis disse eksemplarer. Jeg henviser endvidere til den mailkorrespondance, du selv har haft med Martinus Institut, og som du ovenikøbet selv henviser til. Det fremgår heraf, at Martinus Institut forudsætter, at du "respekterer Martinus Instituts ophavsret og overholder de retningslinjer, der står på Instituttets hjemmeside under "Brug af citater og symboler"".

Jeg skal derfor anmode dig om straks at ophøre med at udstille og/eller distribuere ulovlige kopier af Martinus' værker. Jeg imødeser derfor nu din bekræftelse på, at dette er sket, og at du fremover afstår fra at anvende og/eller udnytte materiale mv., der er beskyttet af min klients rettigheder uden forudgående tilladelse fra min klient.

Jan Langekær har i øvrigt under strafansvar i retten den 2. juli oplyst, at du har erhvervet de ulovlige eksemplarer fra ham. Det går jeg ud fra, at du nu kan bekræfte er korrekt? Samtidig bedes du oplyse om, hvorvidt de udstillede symboler er erhvervet fra min klient eller om de er produceret af andre og i givet fald hvem.

Jeg tager stadig forbehold for min klients retsstilling i enhver henseende.

Med venlig hilsen/Best regards

Kromann Reumert

Martin Dahl Pedersen

Partner

Dir. +45 38 77 43 88

Mob. +45 24 86 00 17

Den tir. 6. aug. 2019 kl. 14.22 skrev Martin Dahl Pedersen <MDP@kromannreumert.com>:

Kære Jan Schulz

I fortsættelse af min e-mail af 8. juli vedhæfter jeg dels dom af 11. december 2014 og dels domme af 19. juli 2019 i en meget omtalt sag vedrørende krænkelse af min klients rettigheder til Martinus' værker. Der hersker således ingen tvivl om min klients rettigheder. Jeg imødeser nu den bekræftelse, jeg nedenfor har anmodet mig om, samt svar på de stillede spørgsmål.

Med venlig hilsen/Best regards

Kromann ReumertMartin Dahl Pedersen

Partner

Dir. +45 38 77 43 88

Mob. +45 24 86 00 17

Den tor. 8. aug. 2019 kl. 10.56 skrev jan schultz <janschultz52@gmail.com>:

Kære Martin Dahl Pedersen

I er ved at køre en krig i stilling mod en lille mand i provinsen, som bare vil udbrede Guds ånd i form af Martinus tanker.

Jeg ved godt, at jeg har overtrådt nogle jordiske love – og jo, jeg havde udstillingsmateriale fra Jan Langekær til min Rønne-udstilling, hvor I blev nævnt positivt både på skrift og til foredrag. Desforuden gør jeg oplysningsarbejdet gratis (det ville glæde gamle hr. Thomsen) og I får goodwill i form af positiv omtale og heraf måske "kunder" til Klint – men de åndelige love: såsom at henholde mig totalt til hvad Martinus vil med sit livsværk og sit institut, der står jeg fast. Og det er her, at jeg dybt føler og oplever, at I har kørt hans værk ind på et sidespor.

Bare det at I har en retssag kørende og nu (måske) vil anlægge en til – ja, jeg mangler ord.

Foruden at I har rettet i fondslovene, rettet i bøger, modgået Sam Zinglersens vilje - ja, der er i sandhed blevet et forretningsimperie. Martinus ville jo skabe en ny verdensimpuls og orden, der byggede på alkærligheden og moral - hvor blev den af? Skulle I ikke være foregangsmændene og kvinder for denne nye moralkodex. I har jo trods alt fået overdraget viden om den højeste ild, viden om Guds ånd i materien. Og en masse tekster fra Martinus, hvor han betinger sig hvordan I skal behandle hans Institut fremover.

Denne indsigt, denne fakkelt, har I sat kraftig på vågeplus.

Min moral rækker ikke til at give efter.

Så her står jeg og hed står I.

Med venlig hilsen

Jan Schultz fra Bornholm

Ps. sender samme skrivelse til Rådet, Martinus Institut

From: jan schultz <janschultz52@gmail.com>

Sent: 14. august 2019 09:24

To: Martin Dahl Pedersen <MDP@kromannreumert.com>

Subject: Re: Bornholm udstillingen

Kære Martin.

Her er en artikel i Kosmos fra 1986, skrevet af Rolf Elving (Martinus sidste elev) og godkendt af samtlige rådsmedlemmer.

Hilsen Jan Schultz

<https://www.martinus.dk/da/kosmos/kosmos/1986/kos1986-02-035.php>

Den ons. 23. okt. 2019 kl. 16.59 skrev Martin Dahl Pedersen <MDP@kromannreumert.com>:

Kære Jan Schulz

I dine e-mails fra august måned er stadig ikke indeholdt den bekræftelse, jeg nu gentagne gange har anmodet mig om. Jeg skal gentage min anmodning, idet jeg fortsat forbeholder min klients retsstilling i enhver henseende.

Med venlig hilsen/Best regards

Kromann Reumert

Martin Dahl Pedersen

Partner

Dir. +45 38 77 43 88

Mob. +45 24 86 00 17

From: jan schultz <janschultz52@gmail.com>

Sent: 1. november 2019 10:38

To: Martin Dahl Pedersen <MDP@kromannreumert.com>

Subject: Re: Bornholm udstillingen

Kære Martin

Jeg ved ikke ikke hvad du vil have fra mig. Jeg sendte en mail den 8. august og skrev min holdning. Den har jeg stadig.

Jeg følger Martinus' vilje med hensyn til hans værk. Dette, at der ikke må rettes så meget som et komma.

Hilsen jan

----- Forwarded message -----

Fra: **Martin Dahl Pedersen** <MDP@kromannreumert.com>

Date: fre. 1. nov. 2019 kl. 14.53

Subject: RE: Bornholm udstillingen

To: jan schultz <janschultz52@gmail.com>

Kære Jan Schulz

Det er beklageligt, at du ikke ønsker at bekræfte, at du vil ophøre med at udstille og/eller distribuere ulovlige kopier af Martinus' værker og i øvrigt afstå fra fremover at anvende og/eller udnytte materiale mv., der er beskyttet af min klients rettigheder uden forudgående tilladelse fra min klient. På den baggrund opretholdes forbeholdet om at håndhæve min klients rettigheder ved domstolene.

Med venlig hilsen/Best regards

Kromann Reumert

Martin Dahl Pedersen

Partner

Dir. +45 38 77 43 88

Mob. +45 24 86 00 17

